

fraraader, det forekommer mig, at den ærede Taler, som sidst havde Ordet, stillede Sagen paa den rette Maade, idet han gjorde opmærksom paa, at det er en nu bestaaende Bestemmelse, som har eksisteret siden 1862 hvorom det gjælder; den er kun lidt udvidet i dette Lovforslag. Den ærede Ordfører var jo meget inde paa Redaktionen af Lovforslaget; jeg kan maasse i Forbigaaende gjøre opmærksom paa; at det væsentlig er den ældre Redaktion, der er bibeholdt i Lovforslaget, og naar man har bibeholdt disse Ord: „Tyre fra 1 til 3 Mar“ er det ganske i Konsekvens med hele Lovforslagets Tanke. Forholdet er i Korthed det, at i 1852 havde man de Bestemmelser, som den ærede Ordfører ønskede, man skulde gaa tilbage til. I 1862, da vi fik den nye Husdyrlov og indførte Distriktskuer for Tyre, da sagde man i denne Lov: Landboforeningerne skulle have tildelt visse Beløb til Præmier, men de Tyre, som gaa ind paa Distriktskuerne, skulle ikke have nogen Andel i Statstilskudet til Præmier ved mindre Dyrskuer. I Konsekvens hermed siger man: Nu udvide vi Bestemmelsen om Tyre, og de Tyre, som komme ind paa Distriktskuerne, skulle ikke have Andel i Statstilskudet til de mindre Landboforeningspræmier. Det er jo en ganske konsekvent Bestemmelse, men saa siger den ærede Ordfører, at man her vil etablere et høist forunderligt Formynderskab over for Landboforeningerne. Nei, det er et Princip, som Lovgivningen har vedkjendt sig siden 1862, og hvad Formynderskabet angaar, maa den ærede Ordfører jo vide, hvad han selv slog paa i Gaar, at dette Lovforslag, ganske vist ikke saaledes som de enkelte Udtryk nu ere formulerede, men i alt væsentligt har været forberedt ved Forhandlinger med samtlige Landboforeninger i Danmark og navnlig har Fællesforeningens Sanktion. Jeg skal oplyse, at de Ord og Udtryk, der staa her, ere nemlig de samme, der ere vedtagne af de samtlige Fællesforeninger, der repræsenterer samtlige Landboforeninger i Danmark. Hvis det altsaa er et saa haardt Indgreb i Landboforeningernes Selvstændighed eller et Formynderskab for dem, hvorom der her er Spørgsmaal, vilde det dog være høist beynhædligt, at de alle, saa vidt jeg veed, uden Indsigelse have vedtaget disse Bestemmelser og anmodet Indenrigsministeriet, med Tiltrædelse af Landhusboldningssekskabet, om at søge dem ophøiede til Lov, saa jeg tror ikke, at den ærede Ordfører der kan tale paa Landboforeningens Begne. Det forekommer mig dog, at der bagved mig ligger Udskilligt, som gjør, at jeg er mere berettiget til at sige, at det har

været et almindeligt Ønske i hvert Fald i Landboforeningerne, som i den Henseende maa siges at repræsentere Landboforeningen, at man skulde opretholde de nuværende Bestemmelser; jeg tror ikke, at den ærede Ordfører kan benægte det. Jeg skal forøvrigt ikke fordybe mig videre i den Materie; jeg antager, at det omtrent maa være nok, hvad jeg nu har sagt. Den ærede Ordfører mente, at man burde gaa til en anden Redaktion af forskellige Udtryk. Det kunde man gjerne gjøre, og jeg vedkjender mig, at man har valgt denne Redaktion, man har valgt, fordi man har fulgt den gamle Text, som er kjendt af Mange, og som er gaaet over fra den ene Husdyrlov til den anden. Det har sin Betydning for en Lov, som bruges af Hvermand, at Udtrykkene ikke forandres uden Nødvendighed. Men de Indvendinger, den ærede Ordfører gjorde mod dette Lovforslag, gjælder iøvrigt i en vis Forstand ikke. Naar den ærede Ordfører vil se efter i Regjeringens Forslag i 1ste Linie, staa der: „Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægshyr“, og deraf følger ogsaa, at den Indvending, som et æret Medlem har gjort med Hensyn til Stude og Vallaker falder bort af sig selv; men den ærede Ordførers Indvending mod Regjeringsforslaget falder paa samme Maade; naar han vil sammenholde de senere Bestemmelser med den principale Bestemmelse overst, maa han indrømme, at Hovedvillkaaret er, at det er Tillægshyr, Andet er der ikke Tale om.

Hvad Færperne angaar, tror jeg ikke, at det kan siges, at det ærede Udvalg har begaaet nogen Feil eller har gjort sig skyldig i nogen som helst Forglemmelse. Skulde der være nogen Saadant, maatte det være Indenrigsministeriet, der ikke havde set dette Forhold, og jeg vil gjerne vedkjende mig, at jeg ikke har set skarpt paa det, fordi jeg aldrig har været bekendt med, at der har været en saadan Organisation paa Færperne, som det ærede Medlem nu har oplyst om, men jeg nærede ikke nogen som helst Tvivl om, at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, vil gjælde ogsaa for Færperne og altsaa komme til Anvendelse der, forsaavidt som det overhovedet er muligt at bringe det til Anvendelse deroppe, hvad jeg ikke er i Stand til fuldt at kunne bedømme. — Den ærede Ordfører mener, at i Regjeringsforslaget er der slet ikke taget noget Forbehold mod disse andre Diemed og andre Foranstaltninger, som man ønsker fremmet ved Loven. Jeg tror, det er en Feiltagelse, idet der staa i den første Paragraph, at den resterende Part kan anvendes til Understøttelse af Foranstaltninger, der